

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobkyně: **N. S.**,
st. přísl. X
zastoupená Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou,
se sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21. 12. 2023, č. j. OAM-494/ZA-ZA12-ZA20-2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřípustná, a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.
2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně podala dne 19. 4. 2023 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále též „ČR“). Důvody pro udělení mezinárodní ochrany sdělila stejné jako ve své předešlé žádosti a doplnila další důvody své žádosti. Jednak má problém se zuby a musí podstoupit operaci. Jednak uvedla, že se aktuálně zhoršila situace v Bělorusku s ohledem na konflikt na Ukrajině. Konkrétně poukázala na to, že ruská vojska z území Běloruska obsadila Ukrajinu, muži jsou povoláváni do armády, probíhá proces umisťování jaderných zbraní v Bělorusku a došlo ke zpřísnění trestů za velezradu.
3. Žalovaný neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k žalobkyní uváděným důvodům, neboť neuvedla žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný přitom posoudil aktuální situaci v Bělorusku stran politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv a dospěl k závěru, že od doby posouzení předchozí žádosti žalobkyně nedošlo v Bělorusku k natolik zásadní změně situace. Rovněž se seznámil s aktuálními informacemi ohledně dostupnosti lékařské péče v Bělorusku s důrazem na stomatologii a zubní protetiku. Shledal však, že v Bělorusku je tato lékařská péče dostupná.
4. Z uvedených důvodů žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost shledal za nepřípustnou.

II. Žaloba

5. V žalobě žalobkyně v první řadě uvedla, že v zemi původu pracovala jako státní zaměstnanec na daňovém úřadě, přičemž v této pracovní pozici nebyla oprávněna jakkoliv kritizovat vládu, čímž se cítila utiskovaná. Svou první žádost o mezinárodní ochranu odůvodnila tím, že nesouhlasí s běloruským režimem a vznesla obavy, že nebude moci ve vlasti vyjádřit své politické názory.
6. V rámci své druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalobkyně uvedla, že aktuální situace v Bělorusku se zhoršila pro osoby, které nepodporují zapojení Běloruska do invaze Ruské federace na Ukrajině. Ruská vojska obsadila Ukrajinu z území Běloruska na pokyn prezidenta bez souhlasu běloruského lidu. Bělorusové, kteří vystupovali proti válce, byli zadrženi a byly vůči nim uplatněny represe. Žalobkyně dále finančně podporovala instituce zastávající práva politických vězňů, fond BYSOL a pluk Kalinovského složeného z Bělorusů bojujících na Ukrajině. Žalobkyně dále vyjádřila obavy z připravovaného ustanovení trestního zákoníku, podle kterého může být pracovníkovi státní správy uložen trest smrti za velezradu.
7. Žalobkyně má za to, že uvedla zcela nové důvody, které nebyl obsahem její první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný proto měl žádost žalobkyně posoudit meritorně. Žalovaný nesprávně vymezil dobu, v níž nedošlo k ničemu významnému, když uvádí rozmezí od 15. 3. 2021 do 23. 3. 2023, kdy došlo k zamítnutí kasační stížnosti. Předmětem

žaloby ani kasační stížnosti nebylo přezkoumání zapojení Běloruska do ruské invaze na Ukrajinu, ani finanční podpora žalobkyně uvedeným organizacím.

8. Žalobkyně nesouhlasí s argumentací žalovaného, že se běloruské orgány nemají jak dozvědět o její finanční podpoře fondu BYSOL a pluku Kalinovského. Žalovaný se měl vypořádat s možností rizika hrozby v případě, že by se běloruské orgány dozvěděly o uvedené finanční podpoře. Nelze vyloučit do budoucna, že nebude existovat způsob, jak by uvedené informace veřejné orgány Běloruska zjistily.
9. Na závěr žalobkyně namítla, že žalovaný měl vypořádat i otázku, zda žalobkyně nenaplnuje důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalobkyně žije na území ČR se státním příslušníkem Ukrajiny, přičemž nemá mnoho možností, jak s ním realizovat rodinný život. Uvedené ustanovení mělo být bráno v potaz, jelikož žalobkyně podala opakovanou žádost před nabytím účinnosti zákona č. 173/2023 Sb., kterým bylo toto ustanovení zrušeno. Žalovaný tedy měl žádost žalobkyně posuzovat i ve smyslu tohoto ustanovení a měl posoudit i skutečnost, zda by vycestování žalobkyně nebylo v rozporu s mezinárodní smlouvou, konkrétně s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.
10. S ohledem na výše uvedené proto žalobkyně navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní.
12. Po provedeném správním řízení bylo shledáno, že žalobkyní uváděné nové skutečnosti se netýkají podstatné změny situace v Bělorusku, ani důvodů, pro něž by měla mít jakékoliv obavy v případě jejího návratu do země, tím méně svědčících o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V Bělorusku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobkyně, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
13. Žalovaný proto neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jí uváděným důvodům. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, zabýval se řádně a dostatečně všemi skutečnostmi a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalovaný se nedopustil žádné nezákonnosti ani žádného procesního pochybení. Neobstojí ani námitka o neaktuálních či nedostatečných informacích o Bělorusku.
14. Proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jež žalobkyně uplatnila v žalobě (§ 75 odst. 2 s.r.s), jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Předmětem posouzení v této věci nejsou samotné důvody pro udělení či neudělení mezinárodní ochrany, nýbrž podmínky pro aplikaci ustanovení § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

16. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
17. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
18. Podmínky přijatelnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu pak vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Stanoví, že pokud cizinec podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
19. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
20. Změna politické a bezpečnostní situace v zemi původu ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi a zjištěními přitom může představovat nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu.
21. Žalovaný při posouzení žádosti žalobkyně vycházel především z její výpovědi, z jí doložených dokumentů a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Bělorusku. Konkrétně vycházel z rozhodnutí k její předchozí žádosti o mezinárodní ochranu č. j. OAM-811/ZA-ZA11-21-2020 ze dne 15. 3. 2021, z Informace OAMP: Bělorusko – Nadace BYSOL, Dárcovství, bezpečnostní aspekty, případy stíhání ze dne 12. 10. 2023, z Informace OAMP: Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 7. 2023 a z Informace OAMP: Bělorusko – Zdravotní péče – stomatologie, Dostupnost implantologie a zubní protetiky ze dne 19. 9. 2023.
22. Krajský soud se v první řadě vzhledem k námitce vztahující se ke změně politické a bezpečnostní situace zabýval tím, zda žalovaný opatřil dostatečně aktuální zprávy o zemi

původu, vztahující se k vývoji politické a bezpečnostní situace v Bělorusku v relevantním období.

23. Podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mají být dle ustanovení § 23c písm. c) zákona o azylu přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany občanem. Tyto informace o zemi původu musejí být v maximální možné míře 1) relevantní, 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a 4) transparentní a dohledatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Zastaralá je taková zpráva, která „obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74). Za náležité zjištění reálií o zemi původu je zodpovědný žalovaný (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005-58, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017-36, nebo čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice).
24. Jak soud uvedl výše, žalovaný opatřil informace o zemi původu vztahující se k situaci v zemi původu žalobkyně, a to Informaci OAMP: Bělorusko – Nadace BYSOL, Dárcovství, bezpečnostní aspekty, případy stíhání ze dne 12. 10. 2023, a Informaci OAMP: Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 7. 2023. Obě uvedené zprávy byly v době vydání napadeného rozhodnutí dostatečně aktuální, neboť se vztahovaly k období předcházejícímu podání žádosti žalobkyně, resp. rozhodování o její žádosti. Opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně podala dne 19. 4. 2023, napadené rozhodnutí bylo vydáno 21. 12. 2023. Žalovaný přitom relevantní období, od kdy nedošlo k žádné změně v zemi původu, vymezil ode dne 15. 3. 2021, resp. ode dne 23. 3. 2023, kdy Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti pro nepřijatelnost, vztahující se k předchozí žádosti žalobkyně. Z toho vyplývá, že se žalovaný zabýval právě i obdobím od 23. 3. 2023 do vydání napadeného rozhodnutí, tj. do 21. 12. 2023. To ostatně vyplývá i z toho, že žalovaný opatřil informace o zemi původu z období, které následovalo po podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu.
25. Žalobkyně přitom neuvedla žádné konkrétní indicie a ani ve správním a soudním řízení nevyplýnuly informace ohledně toho, že by se měla situace v Bělorusku zásadně změnit od doby vydání použitých informací o zemi původu do doby vydání napadeného rozhodnutí. Vývoj politické a bezpečnostní situace v Bělorusku nebyl natolik dynamický, aby nebylo možné považovat za aktuální informace, které byly v době vydání napadeného rozhodnutí staré v podstatě jen pár měsíců. Žalobkyní uváděné informace ohledně zapojení Běloruska do ruské invaze na Ukrajinu a umístění nestrategických jaderných zbraní vyplývají i z Informace OAMP: Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 7. 2023. V tomto ohledu tedy lze konstatovat, že žalovaným použité informace o zemi původu byly dostatečně aktuální a relevantní, a jsou zcela dostačující pro porovnání současného skutkového stavu se situací, jaká tu byla v době rozhodnutí o první žádosti žalobkyně.
26. Z uvedených zpráv pak vyplývá, že situace v zemi původu žalobkyně zůstává i nadále špatná, opozice je perzekuována a lidská práva jsou státními orgány setrvale porušována.

Zároveň ale z ničeho neplyne, že by v zemi došlo ke změně poměrů ve smyslu nové skutečnosti podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Takovou změnou není ani skutečnost, že ruská vojska obsadila Ukrajinu z území Běloruska či umístění jaderných zbraní na území. Žalovaný tedy zjistil skutkový stav v uspokojivé míře, přičemž se soud ztotožňuje se závěrem žalovaného, že se situace v zemi původu od rozhodnutí o první žádosti nezměnila takovým způsobem, že by to odůvodňovalo opětovné meritorní posouzení žádosti žalobkyně. Žalobkyně tedy sice ve své opakované žádosti uvedla nové důvody, nicméně tyto důvody nejsou novou skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

27. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí rovněž zabýval tvrzením žalobkyně, že finančně podporovala instituce zastávající práva politických vězňů, fond BYSOL a pluk Kalinovského.
28. K tomu si opatřil Informaci OAMP: Bělorusko – Nadace BYSOL, Dárcovství, bezpečnostní aspekty, případy stíhání ze dne 12. 10. 2023. Krajský soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že žalobkyni žádné nebezpečí v tomto ohledu nehrozí. Žalobkyně poskytovala finanční podporu uvedeným organizacím z českých bankovních účtů, jak sama v průběhu správního řízení doložila. Z výše označené Informace OAMP pak plyne, že běloruské bezpečnostní složky nemají možnost získat přístup k informacím o platbách získaných ze zahraničí. Riziko, že by finanční podpora poskytnutá žalobkyní byla odhalena běloruskými státními orgány a že by za to žalobkyně měla být v zemi původu nějak postihována, je tedy podle názoru krajského soudu velmi nízké až nulové. Žalobkyni z tohoto důvodu tedy v Bělorusku nehrozí trestní stíhání pro velezradu. Ani v tomto ohledu proto žalobkyni nehrozí žádné nebezpečí.
29. Žalobkyně nakonec namítala, že žalovaný měl posoudit i důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu účinného do 30. 6. 2023.
30. Vzhledem k novelizaci zákona o azylu, která byla provedena zákonem č. 173/2023 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2023, je tedy třeba podle přechodných ustanovení k výše uvedenému zákonu určit, podle jakého znění azylového zákona je třeba v této otázce postupovat.
31. Podle čl. II bodu 1. zákona č. 173/2023 Sb. platí, že *řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § 3d odst. 2 a 3, § 15 a 25 a § 87 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*
32. Žalobkyně podala opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 4. 2023, napadené rozhodnutí pak bylo vydáno dne 21. 12. 2023. Řízení o žádosti žalobkyně tedy bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 173/2023 Sb. a pravomocně nebylo skončeno do dne nabytí účinnosti zmíněné novely. Bylo tedy nutno postupovat podle zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023, a zohlednit důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.
33. Nicméně, soud musí dále konstatovat, že žalobkyně se ve své žádosti nedomáhala udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu a neuvedla v tomto ohledu

žádné konkrétní tvrzení. Žalobkyně v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu pouze obecně uvedla, že má v ČR od července 2020 partnera ukrajinské státní příslušnosti. Tuto skutečnost však nespécifikovala jako novou skutečnost pro účely posouzení přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Jako nové uvedla pouze důvody vztahující se ke zdravotním problémům se zuby, k politické a bezpečnostní situaci v Bělorusku a k její finanční podpoře instituce zastávající práva politických vězňů, fondu BYSOL a pluku Kalinovského. Jiné důvody pro udělení mezinárodní ochrany v rámci opakované žádosti netvrdila. Důvody vztahující se k udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu účinného do 30. 6. 2023 uvedla až v rámci žaloby proti napadenému rozhodnutí. Nelze tedy nyní žalovanému vyčítat, že se nezabýval soukromým a rodinným životem žalobkyně, když sama žalobkyně v rámci žádosti neuvedla nic konkrétního k tomu, že by se posouzení nových skutečností mělo jakkoliv vztahovat k jejímu soukromému a rodinnému životu.

34. Nadto krajský soud poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022-48, č. 4589/2024 Sb. NSS, v němž se rozšířený senát zabýval posuzováním soukromého a rodinného života na území ČR ve věcech mezinárodní ochrany. V bodě 49 tohoto usnesení uvedl, že „*mezinárodní ochrana má ze své podstaty chránit žadatele před nelidským či ponižujícím zacházením a újmou v zemi jeho původu*“. Nemá tedy žadatele chránit proti újmě v hostitelské zemi. Tímto úhlem pohledu tak není rodinný život žalobkyně na území ČR důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany. Ani tuto námitku žalobkyně proto soud neshledal důvodnou.

V. Závěr a náklady řízení

35. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud neshledal žádné vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, podle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci, žalovaný rovněž odůvodnil, proč neshledal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany přípustnou, pochybení soud neshledal ani v případě opatření podkladů pro vydání rozhodnutí a jejich hodnocení. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
36. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší

správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Brno 29. ledna 2026

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce